

**PROGRAM FOR RØD VALGALLIANSE
TIL
FYLKESTINGVALGET I AKERSHUS 1975.**

**I
INNLEDNING.**

Rød Valgallianse er en front som består av Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene), Norges Kommunistiske Studentforbund, Rød Ungdom og uavhengige sosialister. Rød Valgallianse vil ta del i valga til høsten for å fremme sin revolusjonære arbeiderpolitikk, og kjempe mot alle borgerlige myter om at kommunestyrene, fylkesting og andre parlamentariske organ noen gang kan fungere som redskap for "folkemakt". Rød Valgallianse er landsomfattende med et eget program for kommune- og fylkestingvalget. "Politisk plattform for Rød Valgallianse" er gitt ut på Oktober Forlag. Rød Valgallianse i Akershus bygger på dette sentrale programmet pluss fylkesprogrammet som følger nedenfor.

Fylkesprogrammet tar kort opp de viktigste prinsipper for kampen for revolusjonen og sosialismen og forholdet til SV slik dette kommer til uttrykk i RVs sentrale program. Deretter inneholder programmet en kort analyse av Akershus og de viktigste klassekampsakene i fylket.

**II
POLITISK GRUNNSYN:**

Mot reformisme og parlamentariske illusjoner.

Norge er i dag et borgerlig klassesdiktatur der monopolkapitalen styrer og dikterer samfunnsutviklinga. Retten til å stemme og retten til å stille liste ved valg gir arbeiderklassen organisasjons- og kampmuligheter som den er helt fratatt under et fascistisk styre. Denne retten skal vi verge.

Men valgene til kommunestyre, fylkesting eller Storting endrer ikke det minste på borgerskapets makt. Ingen har noengang stemt seg inn i sosialismen. Så fort borgerskapet føler klassesdiktaturet sitt truet, svarer de med militære og terror.

Disse organene er deler av monopolkapitalens sentrale og lokale statsapparat, - deler av den maskinen som borgerskapet har opprettet for å undertrykke arbeidsfolk. I all sin praksis tar de - og må de ta - kapitalens behov som utgangspunkt. Ved planlegging, arealdisponering, lovgiving, økonomiske støtteordninger, skattefritak osv., jobber de parlamentariske organene aktivt for å legge forholdene til rette for monopolkapitalen og for å fange opp arbeidsfolks voksende motstand og kamp mot monopolkapitalen.

Flere og flere revolusjonære og progresive ser at de parlamentariske organene er klasseorgan som har til oppgave nettopp å undertrykke arbeidsfolk, og at de er ubrukelige i kampen for sosialisme og frigjøring. Rød Valgallianse vil arbeide aktivt for å øke denne forståelsen.

SV - agentur for borgerskapet og sosialimperialismen.

I stedet for å reise arbeiderklassen til kamp mot kapitalens spill med arbeidsplassene, går SV inn for å styrke kapitalen ved å utvikle flere og større statlige monopoler. Typisk er forslaget om å opprette et statsrederi og såkalt samfunnsøvertaking av treforedlingsindustrien.

SV saboterer aktivt støttearbeid for streikende arbeidere og den kampen som arbeiderklassen fører for sine rettigheter (f.eks. telefonsentralmontørstreiken og Håmmerverksaken) og kampen mot nynazismen. SVs linje er å avvapne arbeiderklassen for dens kampkraft og avspise den med løfter om innsats i de parlamentariske organene.

SV fungerer i dag som et agentur for borgerskapet, som borgerskapets siste skanse i arbeiderbevegelsen der det gamle borgerlige arbeiderpartiet DNA ikke holder stand.

Mens DNA i hele etterkrigstida har vært redskap for USA-imperialismen, har den voksende supermakta Sovjet i dag sin mest aktive støttespiller i Sosialistisk Venstreparti.

SV går i spissen for å spre Kreml-ledernes falske prat om fred.

Hvis en slik politikk skulle vinne framgang i arbeiderklassen, vil arbeiderne stå forsvarsløse mot et sovjetisk angrep på Norge.

SV fungerer i dag som et agentur for sosialimperialismen i Norge. Deres rosemalning av Sovjet-styret er dessuten å sverte det tidligere sosialistiske Sovjet, og det er en hån mot folkene i Øst-Europa som i dag blir brutalt undertrykt av sosialimperialismen.

Kamp mot de imperialistiske supermaktene Sovjet og USA.

Rød Valgallianse står som den eneste som stiller opp ved valgene i høst for en konsekvent anti-imperialistisk politikk. Særlig legger vi vekt på å avsløre og bekjempe de to imperialistiske supermaktene Sovjet og USA.

Sovjetunionen var fra Oktoberrevolusjonen i 1917 til etter Stalins død i 1953 et eksempel og en inspirasjonskilde for den kampen arbeiderklassen og revolusjonære og frihetselskende folk over hele førte, både mot nazisme, fascisme og for sosialismen.

Den 20. partikongressen i 1956 stadfestet en kontrarevolusjon som har forvandlet verdens første sosialistiske stat til et statsmonopolkapitalistisk land. Proletariatets diktatur er blitt omskapt til et fascistisk diktatur, som står for en hensynsløs undertrykking av folket både i sitt eget og i andre land.

Den imperialistiske supermakta Sovjet har et voksende behov for å presse gjennom en nyoppdeling av råvarekilder, markeder og innflytelsessfærer i forholdet til USA. Faren for verdenskrig øker i dag raskt. Det er livsviktig for arbeiderklassen og folket i alle land å forberede seg på en slik utvikling.

Trass i Sovjet-ledrenes snakk om at sikkerhetskonferansen i Helsingfors var et skritt på veien til fred, ruster supermaktene villere enn noengang før. Den verdensomspennende krisa øker rivaliseringa mellom supermaktene. Sjøl om det er krise i økonomien både i USA og Sovjet, rykker Sovjet fram og styrker seg i forhold til USA.

Sentrum for rivaliseringa mellom supermaktene er Europa, med sin utviklete teknologi, sin store befolkning og marked. Begge supermaktene truer Norge. Både Sovjet og USA har innledet en hard kamp om olje- og naturrikdommene ved norskekysten og i polarstrøkene, og begge supermaktene har bygd opp store militærstrategiske posisjoner i dette området.

Sovjet har verdens største marinebase i Murmansk-området. Under den verdensomspennende sovjetiske øvelsen OXEBAN 75 var et av innslagene landgangsovelse mot norsk territorium. Sovjet forsøker å få kontroll over Svalbard og plyndrer norske fiskeressurser.

De to supermaktene er ikke bare det norske folkets, men hele verdens hovedfiende. Samtidig møter begge supermaktene stadig hardere motstand. Den tredje verdens seirrike kamp mot USA-imperialismen er i dag den viktigste del av verdensrevolusjonen.

Mot de borgerlige partienes og DNAs støtte til USA og Sosialistisk Venstrepartis støtte til Sovjet, er Rød Valgallianse det som nødvendig å reise arbeiderklassen til kamp mot begge supermaktene og til støtte for folkenes kamp mot alle former for imperialism, kolonialisme og rasisme.

Denne kampen vil Rød Valgallianse være med å reise uansett om de borgerlige politikerne snakker aldri så mye om at kommunevalget gjelder spørsmål om "nærmiljøet". Dette er en internasjonal forpliktelse vi har overfor verdens kjempende folk uansett valg. Dessuten står kommunevalget som et stortingsvalg mellom partier som står for bestemte linjer nettopp i disse spørsmålene. Det ene alternativet er åpne borgerlige partier eller borgerlige arbeiderpartier som alle står for kapitalisme og støtte til enten den imperialistiske supermakta USA eller den sosialimperialistiske supermakta Sovjet. Det andre alternativet er Rød Valgallianse - som står for revolusjon, sosialisme og solidaritet med kampen for sosial revolusjon og nasjonal frigjøring i andre land og verdensdeler.

For den sosialistiske revolusjon.

Kampen for sosialismen kan bare seire ved at arbeiderklassen og andre revolusjonære knuser kapitalens stat og oppretter sitt diktatur over borgerskapet - proletariatets demokratiske diktatur. En slik revolusjon må være ledet av proletariatet, med arbeidende bønder, fiskere og andre utbyttede og undertrykte som dens nære allierte.

All historisk erfaring viser at borgerskapet aldri gir fra seg makta frivillig. Tvertimot vil den gripe til den svarteste terror mot revolusjonen. Arbeiderklassen kan bare seire om den er beredt til å føre den revolusjonære kampen med våpen i hånd.

Den fredelige, parlamentariske veien til sosialismen er ei borgerlig nederlagslinje. Den ville, om den ble forsøkt, stille arbeiderklassen overfor blodbad og nedslakting fra borgerskapets side.

Eksemplet Chile viser at borgerskapet ikke har noen skrupler med å ta i bruk den svarteste terror for å sikre det kapitalistiske klassesdiktaturet.

Sosialismen - proletariatets demokratiske diktatur - er motsetninga til det kapitalistiske klassesdiktaturet. Proletariatets demokratiske diktatur betyr diktatur over kapitalen, det vil si for første gang virkelig makt og demokrati for det arbeidende folket. Dette er den eneste veien å gå for å avskaffe all utbytting og classeskiller.

Rød Valgallianse ser det som en viktig oppgave å holde det revolusjonære alternativet opp i mot parlamentarisk løftepolitikk foran valget.

II AKERSHUS FYLKE.

Akershus er sterkt preget av å ligge rundt Oslo. Monopolkapitalen i Norge har drevet fram en voldsom konsentrering av industri i Oslo-området. Folks problemer i Akershus er derfor sterkt preget av denne politikken.

Fylket kan deles i to hovedområder som siller seg nokså sterkt fra hverandre. Her Oslo er det områder som er rene utvidelser av hovedstaden. De fungerer delvis som "sovebyer" til Oslo. 50% av arbeidstakerne i kommunen og enkelte steder mer jobber i byen. Folketallet i disse kommunene har forårsaket et meget sterkt press på boligmarkedet og andre ytelser som er nødvendig for at arbeidskrafta skal kunne fungere til nytte for monopolkapitalen. Folketallet i disse kommunene har i de seinere åra økt kraftig p.g.a. utflytting fra Oslo og tilflytting fra jordbrukskommunene i Akershus og sjoølsakt fra andre deler av landet. Folket i disse områdene er utsatt for de samme angrepa som folk innenfor Oslo-grensa: dyrtid - spesielt boligdyrtid og sosiale problemer som følger med "uroilig" miljø (stor gjennomtrekk av folk, få tilbud for unge og eldre i blokkområdene) og ensidig alderssammensetning. Isolasjonen til kvinner som er hjemmeværende er kanskje enda større enn hos søstrene i Oslo.

Det andre hovedområdet i fylket er i hovedsak jord- og skogbruksområde. Akershus er landets 3. største jordbruksfylke m.h.t. dyrka areal. Disse kommunene har svære vansker med å sysselsette sine arbeidstakere og har problemer som er lik andre utkantkommuner her i landet. En større og større andel av arbeidstakerne må pendle inn til Oslo-området. I Aurskog-Holand er f.eks. 30% av lønnsarbeiderne pendlere. Disse langpendlerne er i dag meget hardt utbytta med en effektiv arbeidstid som langt overstiger arbeiderklassens gamle krav om 3-timersdagen.

For første gang skal det i år være direkte valg til fylkesting. Tidligere har fylkesting vært sammensatt av representanter valgt fra de ulike kommunestyrene. Alle kommunene var etter den gamle ordninga representert i fylkestinget. Nyordninga som er vedtatt garanterer ikke dette. Staten oppfordrer i stedet partiene for å sørge for såkalt brei geografisk representasjon. De mindre kommunene - på øvre Romerike og Follo - vil etter den nye ordninga bli dårligere representert enn nå. Dette vil være et bidrag til og resultat av avfolkinga av de ytre deler av fylket og pressproblem for drabantbykommunene rundt Oslo.

På tross av at parlamentariske organ inkludert fylkesting er aktive redskap for monopolkapitalen, åpnet den gamle ordninga for en mulighet til at representanter for mindre kommuner ble tvunget til i fylkestinget å ta proggresive standpunkter til brennende lokale kampsaker. Aksjoner for å beholde lokalo sykehus er eksempler på dette. Nå derimot vil dette bli vanskeligere p.g.a. at representantene først og fremst representerer partiene. På dette viset vil en bl.a. oppnå å kanalisere kampkrav inn i "ansvarlige" organer. Dette er selvfølgelig en hensikt med nyordninga: sabotasje av arbeiderklassens krav og aksjoner.

Fylkestinget vil være bundet på hender og føtter av de ramene som statens budsjetter gir. Monopolkapitalens stat ønsker derfor at riktige kampkrav skal settes opp mot hverandre med henvisning til at den samlede budsjetttramme som står til disposisjon, på forhånd er gitt. Fylkestinget vil fungere som et aktivt redskap i statens samlede splitt og hersk taktikk og samtidig virke som en støtpute mot arbeidsfolks kamp mot monopolkapital og klassestat.

Utbygginga av Bingsfossen er et eksempel på at fylkestinget i Akershus er et aktivt redskap for statens energi- og industripolitikk. Den breie motstanden som er mobilisert mot utbygginga har fylkestinget neglisjert. Den elektrisiteten som Bingsfossen vil kunne gi, vil i praksis være eksport av billig vannkraft i form av produkter fra den kraftkrevende industrien som ferrosilisium og aluminium. Dette er halvfabrikata som i overveiende grad eksportereres til de store industriland i Europa. Norge blir på dette viset sterkt bundet til den imperialistiske økonomien. Ved en fornuftig politikk innrettet på sjølbergning, er energidekninga i Norge utmerket, og det finnes ikke noe skikkelig argument for å bygge ut det største fossefallet i Akershus.

Fylkestinget vil gi en mengde bein til borgerlige karrierepolitikere og ennå en mulighet for å begynne klatringen som yrkespolitikker med utsikt til feite honorarer for verv i komiteer og utvalg. Fylkestinget skal videre ha en egen administrasjon som vil være en yngleplass for byråkrater. Det er fortsatt arbeidsfolk som må betale dette kalaset.

Rød Valgallianse vil oppfordre folk til kamp mot nedlegging av arbeidsplasser og mot miljøforverringa.

Vi vil arbeide for å avsløre fylkestinget og kommunestyrene som statens aktive redskaper for å velte ansvaret og byrdene fra statens og monopolkapitalens politikk over på fylker og kommuner.

Vi vil agitere for og bruke fylkesting og kommunestyre som en talerstol for en revolusjonær arbeiderpolitikk.

III

LOKALEROGNAM.

REIS KAMPEN MOT DEN ØKONOMISKE KRISA -
NEI TIL PERMITTERINGER OG OPPSIGELSER!

Monopolkapitalen i Norge står midt oppe i den største økonomiske krise siden krigen. Krise blir stadig verre, og ingen tegn tyder på at monopolene skal "løse" problemene. Tvert imot prøver de nå å velte byrdene over på arbeiderklassen.

I Akershus rammer krise arbeiderklassen på tre ulike måter.

For det første utnytter monopolene krise til å presse fram raske nedlegginger som de lenge har planlagt.

Bøhnsdalen Cellulose på Eidsvoll som eies av Follumkonsernet, skal nedlegges i april 1976. Det rammer en av de viktigste arbeidsplassene på øvre Romerike. Påskuddet er at den forurenser elva, og at renseanlegg er for dyrt. Follum ønsker nedlegging, og vil overføre kapitalen til et nytt storanlegg på Hurumlandet for å øke profitten. Staten ønsker nedlegging fordi de i lengre tid har arbeidet intenst for å styrke treforedlingsmonopolene og deres profitt ved å samle all produksjon i et gigantianlegg. Staten pålegger så Bøhnsdalen som har 12 mill. kr i omsetning, å lage renseanlegg til 40 mill, mens avfallet godt kan brukes til nyttige produkter. Krise utnyttes av staten til å rasere arbeidsplasser. Rød Valgallianse vil oppfordre arbeiderne til aksjoner og vil aktivt støtte og delta i all motstand mot slike angrep mot arbeiderklassen. Streik og bedriftsokkupasjoner kan være egnede kampmidler mot nedlegging av bedrifter.

SVs forslag om sanfunnsvertaking av treforedlingsindustrien er å føre kampviljen på avveier og vil i praksis bety en raskere nedlegging.

Nøyaktig det samme spillet driver staten og godseier Lovenskiold i Lommedalen. Med svar statsstøtte og billig lån fra Distriktenes utbyggingsfond vil godseieren nedlegge dorfabrikken i Lommedalen. Arbeiderne har aksjonert mot tiltaket med en proteststreik. Lovenskiold har 70% av dørmarkedet, og i praksis monopol.

Nå syner han sjansen til ennå høyere profitt, og med staten og DNA-minister Aunes velsignelse, vil han flytte hele fabrikk.

NKP's Friheten påstår at det er dårlig bedriftsledelse som er årsak til bedriftsnedleggelsen i Lommedalen og andre steder. Dette er det samme som å mene bedriftsnedleggelse kunne ha vært unngått dersom direktørene hadde gått flere kurs. Dette er en grov undervurdering av kapitalismens allmene krise og aktiv sabotasje av all motstand mot denne politikken.

Levenskiold hadde også planer om å nedlegge dorfabrikken på Ulefoss. Arbeiderne på Ulefoss aktet ikke å gi seg uten sverdslag. De demonstrerte og klarte da også å presse staten til å legge den nye fabrikk i Nome kommune (hvor Ulefoss ligger) slik at de fortsatt får arbeide på sitt hjemsted. Ved denne aksjonen vant arbeiderene en halv seier og viste at kamp nytter.

Men i tillegg til disse nedleggings tiltaka kommer at krisa rammer småindustrien. Mens monopolene har nok av penger som er samlet opp i tidligere år, så driver den økonomiske krisa stadig flere småbedrifter til å innskrenke. I Akershus rammer dette bedrifter i pendlerkommunene i særlig grad. Bankene og staten sikrer at monopolene får billige "kriselån". Men samtidig må stadig flere småbedrifter innskrenke. Særlig gjelder dette småbedrifter på Romerike.

Det er viktig å reise kamp mot statens krisesubsidier til storredere og monopoler. Samtidig må arbeiderklassen ikke la seg lure av monopolenes sutring om dårlige tider ved indeksoppgjøret og tariffoppgjøret. Gjennom å holde lønningene nede mens prisene stiger med over 10%, ønsker monopolene å velte krisa over på arbeiderklassen.

Også i Akershus er det lokalbedrifter fra de store monopolene. Dyno industrier på Lillestrøm har permittert arbeidere samtidig som de planlegger å investere for 1,5 milliarder i gassforedling i Tyskland. Klarere kan en neppe se hvordan monopolene bruker krisa til påskudd for å øke profitten og samtidig starte opp med norsk imperialisme. Det er nødvendig å støtte alle aksjoner som er retta mot imperialistbedriftenes flukt fra Norge med profitt de har ranet til seg fra norske arbeidere.

Også Strømmen Staa/Strømmen Verksted, som er halvt statlig truer med oppsigelser. Det er derfor nødvendig å ruste seg til raskt støttearbeid for aksjoner mot krisa.

DNA/LC-toppen er en del av monopolkapitalen og agenter innafor arbeiderklassen. LC-toppen med SV-tillitsmenn som halcheng forsvarer aktivt DNA-regjeringas politikk med å velte krisa over på arbeiderklassen. Det er derfor viktig aktivt å arbeide for å gjøre fagbevegelsen om til en kamporganisasjon som effektivt kan slåss mot monopolenes frverringspolitikk.

KRISA RAMMER KVINNEARBEIDSPLASSENE.

Viktige kvinnearbeidsplasser i Akershus er Odlo i Oppegård og Dovre på Lillestrøm. Begge er i konfeksjonsindustrien som er hardt trua av krisa. Statens og kommunenes ansettelsesstopp i helse-sektoren rammer også kvinnearbeidsplassene spesielt. SV og DNA har gått i bresjen for å føre gjennom en slik politikk. Mens folks behov for helseinstitusjoner stadig øker, strer f.eks. Asker kommunestyre sand på ansettelsesstoppen der. Samtidig brukes statens stadig økte subsidier til monopolene som påskudd for å bremse bygging av daghjem og øke daghjemprisene. I kommune etter kommune godtar de tradisjonelle borgerlig partiene samt de borgerlige arbeiderpartiene DNA og SV, denne politikken. Derved oppnår monopolene det de ønsker: at kvinnene nå under krisa drives ut av arbeidslivet som reservearme for kapitalen. I Akershus har såvel SV som DNA velsignet denne utviklinga.

SV vil støtte og delta i lokal kamp for utbygging av daghjem og mot økte daghjempriser.

Kvinnefronten er den eneste tverrpolitiske organisasjon

som aktivt kjemper for arbeiderkvinnenes interesser og krav og mot all kvinneundertrykking.

RV vil aktivt støtte opp om Kvinnefrontens arbeid.

KAMP MOT BOLIGDYRTIDA!

Omegnskommunene rundt Oslo bygges ut til svære boligghetteer. Tomtespekulanter, kommuner, entreprenører, banker og husaier skor seg på å presse prisene i været fordi folk tvinges til å besette seg i Oslogryta. DNA-monopolborgerskapet har ofte gått i spissen. I Frogn gjennom Landsbankens engasjement i Holter Terrasse, i Ski gjennom NBBLs enorme overskridelser som rammet folk på Siggerud, i Skedsmo gjennom tomtespekulasjon og svære entreprenørprofitter i Skjettenbyen. Alle steder har dette kostet beboerne tusener av kroner for å sikre arbeideraristokratens profitt.

Men viktigere enn dette er den linje som DNA har kjert fram med økte boutgifter gjennom rente, skatter og avgifter. Prisen på de nye boligene skyter ikke bare i været, men rente- og avdrag til Husbanken er steget enormt. I nye hus går ca. 2/3 av husleia rett i statskassa gjennom Husbanken. Kampen for å senke husbankrenta er derfor den grunnleggende oppgaven for å bekjempe boligdyrtida. Denne kampen må organiseres lokalt i boligbyene, mobilisere folk der, og ikke stole på petisjoner og vedtak. Kravet om 2,5% rente i Husbanken må kjempes fram på tvers av de borgerlige partiene. SVs leder i Skedsmo, Martin Gunnar Knutsen, som også er formann i boligbyggelaget går f.eks. aktivt mot et slikt krav. Han nekter også å støtte SVs eget programkrav om 3,5% rente.

KJEMP MOT SENTRALISERING - KJEMP MOT PRESSUTBYGGINGA RUNDT OSLO!

Monopolene høster størst profitt ved å konsentrere produksjonen i og rundt Oslo. Følgen er rasering av arbeidsplassene i utkantstrøkene, og økt pendling. Men følgen er også en mammututbygging rundt Oslo som arbeidsfolk sjøl må betale bl. a. over skatteseddelen. Store deler av kommunene og fylkenes penger går med til å finansiere monopolenes sentralisering. Sentraliseringa gjelder alle monopolbedrifter, også samvirkelag og meierier. Rød Valgallianse støtter fullt ut Holandbøndenes kamp mot nedlegging av meieriet.

Storbøndene på Nedre Romerike med Hans Borgen i spissen forsøker stadig å presse fram en oppdemning av Svillet i Øyern, et område som er nødvendig for fugletrekk og friareal for folket. Denne politikken må fortsatt hindres gjennom folkelige aksjoner.

Utbygginga av Oslogryta fører til en rekke tiltak som rammer folket. SV og DNA går i spissen for ideologien om at en kan "bygge seg ut av bolignøden". I praksis betyr dette at alle plasser skal bebygges for å sikre monopolene ennå mer arbeidskraft i Oslo, og for å konsentrere ennå flere monopoler her. Rød Valgallianse vil delta aktivt i aksjoner som er rettet mot en slik politikk. Folk skal ikke tvinges inn i boghettoer fordi monopolene tjener på det. RV går inn for at boligproduksjonen skal følge den naturlige befolkningstilveksten i kommunene.

Aksjonene mot bygging på dyrket mark og i friområder er derfor viktige kampsaker i alle kommunene rundt Oslo. Spesielt må DNAs og CBCS store drømmer om å bygge ut nye boligfelter i Sorum og Aurskog, ca. 4 mil fra Oslo bekjempes. Mens 100 arbeidsplasser på Sorumsand Trevarefabrikk ble nedlagt av Christiania Bank og Kredittkasse og bedriften seinere ble et spekulasjonsobjekt for Landsbanken/Jahr & Co., skal det bygges ut sovebyer for Oslo. I tillegg fordrer planene at det bygges nye motorveier til Oslo over de friarealene som er på Nedre Romerike. Disse planene må bekjempes.

I Follo har det vært breie aksjoner mot Storflyplassplanene, bruplanene i Brummen og i Brummen og i Brummen om atomkraftverk i

Vestby. Disse aksjonene viser veien fram gjennom folkelig organisering som tvinger fram vedtak mot planene.

Kollektivtrafikken til Oslo er lagt opp for å sikre NSB og rutebilselskapene størst mulig profitt. Samtidig legges forholdene til rette for at fler og fler tvinges til å bruke privatbil til jobben. Dermed bygges det ut svære motorveier som arbeidsfolk sjøl må betale. Rød Valgallianse støtter fullt ut de kamper som har blitt reist mot denne politikken. Det er fortsatt nødvendig å reise kamp mot nedlegging av lokalstasjoner såvel på jernbanen som på Nesoddbåtene. Planene om nedlegging av lokaltrafikken langs Nesodden må aktivt bekjempes. SV-lederen på Nesodden har i måneder tid om planene mens han satt i båt selskapets styre. Derved har han bevisst løpt kapitalens ærend mot en kampvillig opinion på Nesodden.

Kampen for å holde prisene på Universalkortene nede blir viktig i tida framover.

Reis aksjoner mot kraftutbygginga. Aksjonene mot Bingsfoss utbygginga pokte på at folket ikke er tjent med den svære kraftutbygginga som må til for å dekke monopolenes behov. Samtidig med at Bingsfossen således økes strømprisene i hele Akershus etter initiativ fra staten, og med full støtte fra DNA. I Asker støtta også SV 25% økte strømpriser.

Sentraliseringa av helsestellet rammer folket i Akershus. Stadig mer konsentreres om Sentralsykehuset i Lørenskog og Bærum Sykehus. Sentraliseringa er allerede kommet så langt at fødende fra Drøbak kjøres til Lørenskog. Stensby Sykehus står stadig i fare for å bli nedlagt, og bevilgningene konsentreres om økt sentralisering. Samorg på Øvre Romerike reiste streiketrusselen mot denne politikken, og viste med det at arbeiderklassen har midler å sette inn mot en folkefiendtlig politikk. Rød Valgallianse støtter kampene mot sentralisering av sykehus og fødehjen, og vil oppfordre til og aktivt delta i aksjoner for å styrke helsestellet rundt i fylket.

STØTT UNGDOMMENS KAMP!

Ungdommen, og spesielt arbeiderungdommen rammes spesielt hardt av den økonomiske krisa. 1/3 av de registrerte arbeidsløse er under 25 år, men antakelig er tallet nye høyere pga at en del ungdom har unnlatt å registrere seg på arbeidskontrollene. Kampen for å sikre arbeid og bekjempe oppsigelser og ansettelsesstopp er derfor spesielt viktig for ungdommen.

På Nedre Romerike er 300 ungdommer avvist fra yrkesskolen i høst. Disse vil høyst sannsynlig bli kastet ut i arbeidsledighet. Dette er et av mange eksempler på at statens utdanningspolitikk har spilt falitt.

AUF blåser seg for tida opp og krever slutt på ungdomsarbeidsledigheten mens de samtidig støtter opp om DNA-regjeringa. AUF som økonomisk er fullstendig avhengig av bevilgninger fra DNA/LC-toppen forsøker på dette viset å lede ungdommens forbitrelse over i "ansvarlige" former og er monopolborgerskapets agent innafbr arbeiderungdommen.

DNA forsøker å uthule fagutdanninga og rasjonalisere skoleverket. Rød Valgallianse vil støtte kampen mot dette slik som f.eks. kampen mot Follo Skolesenter.

Elevene i Akershus har en rekke ganger blitt angrepet og sensurert når de vil utgi egne aviser. V støtter kampen for elevenes ytringsfrihet.

Rundt omkring i fylket, spesielt i de nærmeste områdene til Oslo, er det en skrikende mangel på fritidslokale for ungdommen. V vil oppfordre ungdommen til å ta saken i egne hender, om nødvendig okkupasjon av egnete fritidslokaler!

KAMP MOT IMPERIALISMEN!

Rød Valgallianse ser kampen mot de imperialistiske supermaktene Sovjet og USA som en viktig del av valgkampen. I Akershus gjelder dette også fullt ut. Kampen for 50-milgrensa og mot russiske territorialkrav mot Norge. Kampen mot NATO og for de kjempende folkene må støttes her også. Men i tillegg er det særegne forhold i Akershus som gjør kampen spesielt viktig her.

For det første øker krigstrusselen fra måned til måned. Sovjet og USA rustet og forbereder seg på krig. Europa er sentrum for rivaliseringa mellom supermaktene p.g.a. den høyt utviklete teknologien og viktige markeder i vår verdensdel. Norge vil være en strategisk viktig flanke i en framtidig krig i Europa samtidig samtig g som vi har viktige ressurser som fisk og olje. Sovjet er det eneste landet som har territoriale krav overfor Norge.

For det andre har NATO bygd ut Akershus som et av de viktigste krigsmålene i Norge. 340 000 mennesker skal leve rundt disse åpenbare bombemålene. På Kolsås er NATOs hovedkvarter. På Lillestrøm såvel atomanlegg som hovedsenteret for militær forskning i Norge. Akershus har også de viktigste militærområdene rundt Oslo, og Oslo's tre flyplasser, på Fornebu, Kjeller og Gardermoen.

Å trekke kampen mot supermaktens krigstrusler ut av valgkampen, vil derfor være å forråde folkets mest grunnleggende interesser i Akershus.

Militariseringa av Akershus' økonomi betyr også at reaksjoner militærpropaganda gir spesiell grobunn for nazistiske tendenser i Akershus. Kampen mot imperialismen må derfor også gjelde dens mest ytterliggående løpegutter nazistene.

KAMP MOT NAZISMEN!

I Europa skjer det i dag en til dels storstilt fascistisk organisering. Tidligere sjef for Nordkommandoen på Kolsås, general Walker, har f.eks. i England stilt seg i spissen for organisering av militære enheter som skal settes inn mot høyst rettfærdige streiker som den engelske arbeiderklassen går i spissen for.

Også her i landet har fascismen - såkalt ny-nasjonalisme eller ny-nazisme - åpent stått fram og propandert sin avskyelige ideologi. De har dessuten gått i spissen for rein terror som tåregassbombing av fredelige demonstranter, forsøk på mordbrann i Bærum og kasting av røykbomber mot fredelige demonstranter på Jessheim. Et nytt nazistisk parti er under organisering.

Nazismen har alltid vært og er fortsatt arbeiderklassens dødsfiende og må resolutt bekjempes. Nazismen representerer skrittet fra det nåværende borgerlige diktaturet med en rekke tilkjempete demokratiske rettigheter for arbeidsfolk til monopolkapitalens åpne terroristiske diktatur. Det er borgerdiktaturet som kaster maska.

I Akershus er kampen for å knuse fascismen så snart de reiser seg, spesielt viktig. Fylket vårt har nokså mange militær-anlegg av strtegisk betydning for monopolkapitalen. I miljøet rundt disse er det endel fascistiske elementer og folk tilknyttet overvåkningstjenesten.

Monopolkapitalen har også bestukket endel av det arbeidende folket, spesielt i høyere funksjonærskikt gjennom diverse særrettigheter. Blandt disse er det grobunn for reaksjonære holdninger.

Videre, i visse deler av fylket er det et sterkt innslag av storborgere, og deres ideologi har hatt ster innpass. Grunnlaget for nazistene er derfor spesielt stort i deler av Akershus.

Rød Valgallianse må derfor legge særlig vekt på å støtte og delta i arbeidet med å avsløre og bekjempe nazistene. En må reise krav om å kaste dem ut av fagforeninger. Revolusjonære arbeidere må gå i spissen for å få dem fjernet fra arbeidsplassene. Antifascistisk Komite må støttes av alle klassebevisste arbeidere og RV må arbeide for å opprette lokalkomiteer flest mulig steder.

De borgerlige politikernes åpne invitt til nazistisk organisering, inkludert DNA og SVs stadige forsvar for nazistenes "rett" til å organisere seg er et åpent forræderi mot arbeiderklassens interesser.

RV vil aktivt arbeide for å forby det nazistiske partiet.

IV HVA VALGET GJELDER.

Av alle de partier som i år stiller til valg, støtter alle utenom Rød Valgallianse det borgerlige sirkuset om at fylkesting og kommunestyre har reell makt, at de styrer for folket. Alle disse partiene lokker folk med at de skal løse folkets problemer. Opp mot dette setter RV at bare arbeiderklassens og hele det arbeidende folkets egen kamp gir resultater, og at folkestyret bare er et skalkeskjul for at monopolene rår. Disse spørsmålene er grundig behandlet i RVs sentrale program.

Det er viktig å holde fram at det finnes borgerlige partier av to typer. Det er de åpent borgerlige partiene som Høyre, Senterpartiet etc. som representerer ulike skikt og interessegrupper innenfor borgerskapet. Men det er også DNA og SV som kaller seg sosialister, men som i praksis er borgerlige partier på linje med de andre. DNA har i en årrekke dominert utviklinga i lokalpolitikken i en rekke Akershuskommuner. De har gått i spissen for å velte byrdene over på folket, og på å føre ut monopolenes politikk lokalt. I Skedsmo ga de f.eks. General Motors skattefritak for mange millioner. Overalt gir de sterkapitalen gode forhold, mens utgiftene f.eks. til kloakk, veier, skoler etc. som er et resultat av sterkapitalens sentralisering, blir veltet over på folk gjennom skattene og gjennom dyre tomter og avgifter. Bl.a. gjennom kommunene har DNA-ledere kunnet skaffe seg posisjoner som gjør at de klassemessig tilhører borgerskapet. De kontrollerer utbyggingen, og har sjøl svære firmaer som Bagbygg som driver entreprenørvirksomhet.

DNA/LG-toppene har også gått i spissen for å laane fagbevegelsen lokalt. Under streikene sist høst kjørte de aktivt ut for å hindre streikestøtte og bekjempet streikene. Resultatet av politikken er som borgerne håpet: at arbeiderklassen ikke står fullt rustet til å møte krisa. DNA-ledelsen går både i Loven-skioldsaka og i Bømsdalen direkte inn for å gi kapitalen penge støtte for å nedlegge bedriftene. DNA har lokalt gått i spissen for å fremme pampoveldet. Dette går ut på å fjerne de reelle politiske avgjørelsene fra folkets kontroll, f.eks. ved hestehandel om ansettelses og utbyggingsplaner. Kommunenes planer blir derfor ofte kjent så seint at folk ikke får reist effektiv motstand.

SV har i sak etter sak aktivt støttet denne politikken. På Nesodden tiet de om at Båtsølskapet var nær konkurs. I Lorenskog er de i ord for daghjørn, men i stemmegiving enige med DNA om at en ikke "har råd". I kommune etter kommune går de inn for økte skatter, strømpriser og avgifter. Formelt skyter borgerpartiene inkludert DNA og SV seg inn under at staten har pålagt kommunen oppgaver som må løses først. Men derved godtar de direkte at kommunene bare er et redskap for staten. Istedenfor å ta et oppgjør med dette råtno systemet, gjør de slik borgerlige partier må: De godtar det, forsvarer det aktivt og kaller det folkestyre.

Det norske monopolborgerskapet trenger SV, de trenger et parti som kan gå inn i streikekampene innenfra, spre nederlagstøtning, motarbeide kampen, hetse mot streikestøttekomiteer osv., og som kan innprente arbeiderklassen lojalitet overfor den borgerlige staten.

SV er monopolkapitalens aktive agenter innafor arbeiderklassen. Sin reaksjonære ideologi skjuler de under et røyketeppje av sosialistiske, til og med såkalt leninistiske, fraser.

Revisjonistene går til hatske angrep på proletariatets demokratiske diktatur. Det betyr at de er for borgerskapets diktatur. SV fungerer som en statsfinansiert, lojal "opposisjon" i det kapitalistiske spillet, mens de samtidig er lærlinger til framtidens byråkratkapitalistiske borgerskap.

I kommunistyrer og fylkesting vil Rød Valgallianse arbeide for å avsløre det råtne samarbeidet med staten og monopolene som rammer arbeidsfolk. Vi vil arbeide for å rive vekk illusjonene om at fylkestinget har muligheter til å bremse utviklingen i Akershus. Vi vil offentliggjøre eventuelle planer som rammer folket, og trekke fram i lyset hestehandelen og pampoveldet. Men RV legger avgjørende vekt på at arbeiderklassen bare kan vinne fram ved sjøl å ta kampen opp. RV vil derfor alltid støtte arbeidsfolk i kamp, og delta aktivt for å reise støttearbeid for de som slåss mot monopolkapitalen og dens stat.

Rød Valgallianses kandidater er bundet av dette programmet og på samme måte av RVs sentrale program. Vi ser på valg arbeidet og arbeidet etterpå som en del av arbeidet for arbeiderklassens rettigheter og livsvilkår. Valg arbeidet må drives slik at det er en del av kampen for et sosialistisk Norge, kampen for arbeiderklassens revolusjon.

TOM SIDE